

Pro májovou pobožnost v roce 2020

připravil

P. František Antonín Dostál

duchovní správce

Májová pobožnost

čtení, duchovní kvítky a služba

Napsal

P. Alfons Muzzarelli T. J.

V Praze 1919.

Cyrilo-Methodějská knihtiskárna

a

nakladatelství V. Kotrba.

NIHIL OBSTAT.

Pragae, 14. Martii 1918.

P. Methodius Vojáček, O. S. B.,
censor.

IMPRIMATUR.

Ex archiepiscopali Ordinariatu Pragae. 20. Martii 1918.

Dr. Mauritius Pícha,
vicarius generalis

Přípravná modlitba, která se může říkat každý den.

Nejsvětější Matko Boží a Matko, milosrdenství, přicházíme k tobě a k tvému božskému Synu, abychom ti projevili svou úctu, velebili tě svými ústy a darovali ti své srdce. Vypros nám milost, aby tvůj Syn osvítil naši mysl, očistil naši duši a roznítil naši vůli, abychom ti mohli hodně obětovat tuto svou pobožnost k větší slávě Boží, ke tvé cti a k prospěchu našich duší. Amen

Den první

Rozjímání o tom, proč je třeba dobře konat májovou pobožnost.

Uvažuj, jak velice je ti potřeba Mariiiny přímluvy, abys spasil svou duši. Jsi nevinný? Dobrá, ale tvé nevinnosti hrozí mnoho nebezpečností a veliká ohrožení. Co lidí, nevinnějších, než jsi ty, upadlo do hříchu, a možná jsou dnes zavrženi. Snad jsi kající? Budiž, ale je velmi nejisté, setrváš-li ve své kající. Ty zvyky, ty příležitosti, ty společnosti... zajisté mi rozumíš. Jsi hříšník? Ó, jak velice potřebuješ nejsvětější Pannu, aby ses obrátil! Již několikrát, snad mnohokrát již jsi započal, a nikdy jsi se opravdu nepolepsil. Ach, nepřispěje-li ti tvá nebeská královna, snad jsi již ztracen.

Nuže viz! Budeš-li v tomto měsíci dobře konat májovou pobožnost, můžeš si získat její ochranu a zajistit své duši spasení. Bylo by možné, aby Matka tak dobrotivá nevyslyšela své dítě – tak zbožné? Leckdy za růženec, za nějaký půst, prokázala znamenité milosti velikým hříšníkům. Uvaž tedy, co učiní tobě za celý měsíc, který budeš věnovat její službě.

Byla by škoda nevyužít tuto milost, jež se ti nabízí! Vytvrvej! Nevzdávej to za pár dní! Kdož ví, není-li tato májová pobožnost poslední příležitost, kterou ti Bůh dává, aby ses obrátil? Kdož ví, není-li s touto pobožností spojena milost tvého setrvání v dobrém až do konce? A potom, kdož ví, není-li tento měsíc poslední měsíc tvého života? Tak nepatrnou věcí si můžeš získat tak mocnou přímluvu! Proč toho tedy nevyužít? Uvaž tedy všechno toto dobře a rozhodni se.

P ř í k l a d : Byl první den měsíce května. Zatím co ve farním kostele jedné vesnice blízko Neapole se započínala májová pobožnost, v jednom chudobném domku byla bezútěšnost a svrchovaná žalost. Bylo slyšet těžké oddechování umírajícího a vzlykání dívky, klečící vedle jeho lože. Jmenovala se Marie, neměla již matku, a nyní měla ztratit také otce. Srdce jí pukalo, když myslela na to, co si počne, až pozbude této své jediné podpory. Tu se ozvaly zvony, volající vesničany do kostela a oznamující počátek milé mariánské pobožnosti. S těmi zvuky se dívka vrátila do srdce stará důvěra. S usazenými očima vtiskla políbení na studené čelo umírajícího otce, popadla hrst květin a běžela do kostela. Krátká, prostičká a dojemná tam byla její modlitba. – Ach, přesvatá Panno, zachraň mi otce! Rač ode mne přijmout tyto květiny, jsem chudá, nemohu ti nic obětovat. Budu

ti každý den nosit květiny, ale vroucně tě prosím, zachovej mi otce! – Každý den se potom dívka přicházela do kostela modlit a přinášela Matce Boží květiny. Minulo třicet dní a zvony opět slavnostně vyzváněly do kostela. Uprostřed zbožných venkovaneč bylo vidět mladou dívku, která vedla starého muže. Byla to Marie, která doprovázela dokonale uzdraveného otce a s plesajícím srdcem se ubírala do kostela, aby tam vroucně poděkovala své milé nebeské Matce.

K v í t e k : Obětuj nejsvětější Panně všechno, co budeš tento měsíc činit a trpět, i všechny dobré skutky, jež učiníš, a námahy, které podnikneš, a umiň si, že všechno to budeš činit k její cti.

S l u ž b a : Nos na krku obrázek nebo medailku Panny Marie a tiskni ji s láskou na srdce, často říkej: Toto srdce, ó Maria, náleží Bohu a tobě!